

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Berlin-Brandenburg
(Duitsland) op 26 maart 2014 — TMK Europe GmbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder)**

*(Zaak C-143/14)**(2014/C 235/02)**Procestaal: Duits***Verwijzende rechter**

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Partijen in het hoofdgeding*Verzoekende partij:* TMK Europe GmbH*Verwerende partij:* Hauptzollamt Frankfurt (Oder)**Prejudiciële vraag**

Is verordening (EG) nr. 2320/97 ⁽¹⁾ van de Raad van 17 november 1997 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van bepaalde naadloze buizen en pijpen van ijzer of van niet-gelegeerd staal, van oorsprong uit Hongarije, Polen, Rusland, de Tsjechische Republiek, Roemenië en de Slowaakse Republiek, tot intrekking van verordening (EEG) nr. 1189/93 en tot beëindiging van de procedure met betrekking tot dergelijke invoer van oorsprong uit de Republiek Kroatië (PB 1997 L 322, blz. 1) ongeldig omdat de Commissie in weerwil van de eisen betreffende de vaststelling van schade die voortvloeien uit artikel 3, lid 7, van verordening (EG) nr. 384/96 ⁽²⁾ van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 56, blz. 1), van het bestaan van schade is uitgegaan zonder in dat verband in aanmerking te nemen dat zij op grond van een onder meer op basis van artikel 14, lid 3, van verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 1962 nr. 13, blz. 241), genomen, niet bekendgemaakte beschikking van 25 november 1994 (zaak IV/35.304) een onderzoek heeft ingeleid betreffende het eventuele bestaan van concurrentieverstorende gedragingen betreffende buizen en pijpen van niet-gelegeerd staal die mogelijk in strijd zijn met artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992 (PB 1994 L 1, blz. 3)?

⁽¹⁾ PB L 322, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 56, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op
31 maart 2014 — Bondsrepubliek Duitsland/Nordzucker AG**

*(Zaak C-148/14)**(2014/C 235/03)**Procestaal: Duits***Verwijzende rechter**

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Verwerende partij: Nordzucker AG

Andere partij: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciële vraag

Dient artikel 16, leden 3 en 4, van richtlijn 2003/87/EG⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat de sanctie wegens overmatige emissie ook moet worden opgelegd wanneer de exploitant uiterlijk 30 april van een jaar een aantal emissierechten heeft ingeleverd dat gelijk is aan de totale emissies die hij heeft vermeld in zijn door een verificateur als bevredigend beoordeelde verslag over de emissies van de installatie in het voorgaande jaar, de bevoegde autoriteit echter na 30 april vaststelt dat de totale emissies in het geverifieerde emissieverslag ten onjuiste te laag zijn aangegeven, het verslag wordt gecorrigeerd en de exploitant de bijkomende emissierechten binnen de nieuwe termijn inlevert?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 10 april 2014 — Ralph Prankl

(Zaak C-175/14)

(2014/C 235/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ralph Prankl

Betrokken instantie: Bundesfinanzgericht

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 7, leden 1 en 2, en 9, lid 1, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/108/EEG⁽²⁾ van de Raad van 14 december 1992, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen nationale bepalingen op grond waarvan de accijns (tabaksaccijns) op accijnsproducten (sigaretten) die in een (eerste) lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen en zonder dekking van een geleidedocument in de zin van artikel 7, lid 4, van deze richtlijn over land door een of meer lidstaten (lidstaten van doorvoer) naar een andere lidstaat (lidstaat van bestemming) zijn vervoerd om daar te worden verkocht, ook wordt geheven in de lidstaat van doorvoer?

⁽¹⁾ PB L 76, blz. 1.

⁽²⁾ Richtlijn 92/108/EEG van de Raad van 14 december 1992 tot wijziging van richtlijn 92/12/EEG betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop en tot wijziging van richtlijn 92/81/EEG (PB L 390, blz. 124).